

מסכת Baba Mezia

פרק ט משנה יב

אחד שכיר אדם ואחד שכיר בהמה ואחד שכיר כלים, יש בו מושום (דברים כד) ביוםתו שכרו, ויש בו מושום (ויקרא יט) לא תלין פעלת שכיר אתק עד בקר. אמנם, בזמן שתקבעו, לא חבעו, איינו עובר עליו. המחהו אצל חגוני או אצל שלחני, איינו עובר עליו. שכיר, בזמן גשבע ונוטל, עבר זמנה איינו גשבע ונוטל. אם יש עדים שתקבעו, הרי זה גשבע ונוטל. גר תושב יש בו מושום ביוםתו שכרו, ואין בו מושום לא תלין
פעלת שכיר אתק עד בקר: